

ФЕКТЕЛЕР — ГОЛОВА МОРСЬКИХ ДІЙ

Вашингтон, 1 серпня. — Президент Труман найменував адмірала Вільяма М. Фектелера головою морських дій на місці недавнього померлого адм. Форреста П. Шермана. Досі адм. Фектелер був верховним командувачем Атлантичної флотії. Він має 55 років життя. Підчас переговорів про те, хто буде командувачем флотії країн Північно-Атлантичного Пакту, його висунула Америка на цей пост, який у морських силах має рівнозначне значення з постом генерала Девіта Д. Айзенгавера на суші. Між Америкою й Великобританією з цієї причини виник спір, бо Британія висувала свого кандидата на це відповідальне становище. Тепер шлях для британського кандидата прочищений.

Президент зробив ще два інші призначення: командантом Атлантичної флотії на місце Фектелера приходить адм. Лінді Д. МекКормік, який досі був заступником голови морських дій і діючим головою по смерті адмірала Шермана; на місце МекКорміка приходить віцеадмірал Доналд В. Донкан. Фектелер походить із Сан-Рафаєля, Каліфорнія. Його батько був теж адміралом амери-

НОВА УСТАНОВА ДЛЯ КРИТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ

Вашингтон. — Президент Труман покликав до життя нову незалежну агенцію, якої завдання буде збирати і тримати літературні матеріали, які стратегічних матеріалів, як у країні так і за кордоном. Нова установа матиме назву: Агенція Придбання Оборонних Матеріалів. Її адміністратором буде найменований Джесс Ларсон, який займатиме тепер становище

ПОБОРОВА СЛУЖБА ЗБІЛЬШУЄ КВОТУ

Вашингтон. — Департамент оборони видав наказ для збільшення числа нових рекрутів. Тому поборова служба покличе в жовтні на вправу 41,000 рекрутів до армії і морської піхоти. У вересні будуть закликані 34,000 новобранців, з яких 28,000 піде до армії, а 6,

КОМУНІСТИ ПОГРОЖУЮТЬ БОРОТЬБОЮ

Лос-Анджелес. — Урядовець Комуністичної партії каже, що більшовики будуть „продовжувати боротьбу“ за всіх обставин, які на них впадуть. Голова оборонної комісії стейт-вої Комуністичної партії, Франк Карлсон, скликав пресову конференцію в справі суду над другою пачкою комуністів, яка перебрала на себе

НОВІ БОМБАРДУВАЛЬНИКИ ПО \$21,000,000

Вашингтон. — Команда повітряних сил виявляє, що нові моделі бомбардувальників коштують по \$21,000,000 кожний. Вони можуть літати між континентами на 10,000 миль і можуть скидати бомби з висоти 50,000 стіп. Їх назва Бі-52.

В АМЕРИЦІ

● Для перевиконавці виїхали 75 німецьких студентів на один рік до американських родин у стейті Мішиган. Вони будуть вчитися в місцевих середніх школах „гайскулах“.

● Американський Клейкер виїхав делегатів на святкування 300-річчя цієї релігійної організації в Оксфорд, в Англії, в 1952 р. На зібранні в Нью-Йорку з нагоди 256-річчя місцевої організації, було прийнятих 600 делегатів.

● Новий закон про контролі „це ганьба“ — каже губернатор стейту Нью-Джерсі, Алфред Е. Дріскол. Він закликає адміністрацію змагання до контролю в цій справі.

● 150 делегатів на спільну Асамблею Молоді, по дорозі на конференцію в Корнелл університеті, зібрався на чотирьох денні наради у Нью-Йорку з 63 країнами.

● Нью-Йоркський суд засудив чотирьох членів пожежної сторожі на кару тюрем до 23 років за те, що вони, як інспектори виводили оплату від власників домів за встановлення збірників на опал. Між засудженими — колишній комісар пожежної сторожі Джеймс Дж. Моран, який призначався за посади ком. О'Донагана, теперішнім амбасадором до Мексико.

ЗДА НАСУЮТЬ ТОРГОВЕЛЬНІ ПРИВІЛЕЇ ДЛЯ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ КРАЇН

Вашингтон, 1 серпня. — Президент Труман формально проголосив скасування упривілейованого митного тарифу для всіх більшовицьких країн, включаючи СРСР, Східний Союз і опановані ним країни. Акт про Торговельні Умови з 1951 викличе окреме трактування комуністичних країн, як це було проголошено спершу 6 липня, а вдруге вчора. Скасування умови про взаємний тариф з кількома комуністичними країнами залежатиме від повідомлення про закінчення умов, бо така точка є в договорах з кожною країною окремо. Однак апарат для нового роду економічної боротьби проти СРСР буде налаштований та урухомих з 1-м вересня на підставі роз-

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ДОМАГАТИМУТЬСЯ В О. Н. ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ В СВІТІ

Женева, Швейцарія. Злучені Держави Америки планують запропонувати в майбутньому Економічній і Соціальній Раді ООН, яка тепер відбуває тут свою сесію, окрему резолюцію, рекомендувати загальну земельну реформу в світі, зокрема в Азії, Африці та в Південній Америці, вважаючи це однією з головних передумов подальшого господарського розвитку та одним з найкращих засобів в боротьбі проти нужди. Американський представник заявив, що ця резолюція „стане важливим етапом в американській закордонній політиці. Це

СИЛУ НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ ВСТА-НОВЛЕНО НА 175,000 ВОЯКІВ

Франкфурт, Німеччина. — З поінформованих джерел тут заявляють, що силу західнонімецької армії, яка має бути включена в європейську армію під безпосереднє командування ген. Айзенгавера, встановлено на приблизно 10 дивізій, що разом матимуть коло 175,000 воїнів. Справа сформування цієї армії повинна бути апробована ще німецьким парламентом, що мало б статися вже цього року. Тоді буде підписаний ще окремий договір між західнонімецькою республікою і західними окупаційними великодержавами, в якому буде важлива кляззула, яка упо-

СТАТТЯ МОРРИСОНА — ПРЕДМЕТ ВЕЛИКОЇ УВАГИ В МОСКВІ

Москва. Опублікована у вчорашній „Правді“ стаття британського міністра закордонних справ Герберта Моррісона, з рівночасними довгими завагами редакції „Правди“, викликала великий інтерес серед акредитованих в совєтській столиці закордонних дипломатів, які добачають в цьому можливість нового розвитку в совєтсько-західних стосунках. Звертається увагу, що відповідь „Правди“ відноситься головню до закордонно-політичних тверджень Моррісона. Натомість не багато могла сказати „Правда“ у відповідь на закиди Моррісона про наявність терору і катогри в Совєтському Союзі, виправдовуючи це неурочою твердженнями, мовляв, це відноситься тільки до „ворогів народу“. В дилі-

ПРЕМ'ЄР КАНАДИ ІДЕ НА СВАТЮ 60-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

Оттава, Канада. — Канадійська Пресова Агенція сповіщає, що прем'єр Ст. Лоран виїдежає у п'ятницю на Захід головною для того, щоб допомогти канадійським українцям відсвяткувати 60-річчя їхньої імміграції в Канаду і поселення на Заході. Він візьме участь у святкуваннях, які відбудуться в трьох західних провінціях упродовж п'яти

АЧЕСОН ПРОТИ ДЕМАРКАЦІЙНОЇ ЛІНІЇ НА 38 ПАРАЛЕЛІ

Вповні підтримує становище альянтської делегації на переговорах. — Червоні заповідають можливість розбиття конференції.

Вашингтон. — Державний секретар Дін Ачесон вчора вповні підтримав становище альянтської делегації на мирових переговорах в Каесонг, зокрема її становище щодо есентуального перемир'я на теперішній лінії фронту, а не на 38-м паралелі, як того домагаються комуністи. Він заявив на пресовій конференції, що 38-ма паралель не може правити за демаркаційну лінію, бо вона є цілком безборонна під стратегічним оглядом і тому не давала б жадних гарантій, що комуністичний напад більше не повториться. Ачесон покликунався на заяву секретаря оборони ген. Маршала, який вважає, що закінчення перемир'я на тій лінії „неможливе“. Маршал підкреслює, що цілком розмов в Каесонг є військове перемир'я та що там треба встановити демаркаційну лінію, яку можна б оборонити на випадок повторення нападу. Комуністи, натомість, бажали б вернутися на ту саму лінію на 38-м паралелі, на якій вони почали неспровокований напад минулого року. Альянтська делегація на переговорах має на меті виключно військові підстави перемир'я і від них не відступить. Рівночасно з Токіо повідомляють, що комуністична радіостанція в Пйонгянґ налянула, що північно-кореєська і комуністична делегація можуть ентально вийти і перервати дальші наради, якщо альянти не погодяться на демаркаційну лінію на 38-м паралелі. В радіоповідомленні сказано, що „американські правлячі кола“, мовляв, не бажать собі перемир'я і тому відкидають пропозицію перемир'я на 38-м паралелі, що може призвести до розбиття конференції і тому відповідальність за це була б тоді тільки по американському боці.

„ЗАДВЕРНА“ КОНФЕРЕНЦІЯ В КАЕСОНГ. Ген. Генрі І. Говдес (ліва), член альянтської делегації, розмовляє з одним зі своїх асистентів в сідлі біля конференційного дому в Каесонг. Злії палєра в руці генерала і північний шаперман портфель під пахвою його асистента „наказують“ на „завантаженість“ конференції щодо списаних сил, хоча відносно практичних успіхів вона обійшлася на „мертвій точці“ суперечностей щодо демаркаційної лінії.

ОЖИВЛЕНА ПАТРУЛЬНА АКЦІЯ В КОРЕЇ

Токіо. — На корейському фронті прийшло вчора до помітно оживленої акції патрульних відділів з обох боків, зокрема на крайньо-східній ділянці фронту в районі порту Косонг, що є по комуністичному боці фронту. В альянтському повідомленні говориться, що в напрямку на Косонг йшли сильні альянтські патрульні відділи, з танками і артилерією, але зупинилися на деякій віддалі, натрапивши на підміновані поля. Звертається увагу, що, згідно з повідомленням комуністичної радіовисилки, альянтська делегація на переговорах в Каесонг назвала порт Косонг як вихідний пункт демаркаційної лінії на східному побережжі. З того робиться логічний висновок, що альянти могли б есентуально повести акцію для забезпечення того міста як пункту на демаркаційній лінії. На це вказувала б теж

ПОЛЬСЬКИЙ ЩОДЕННИК ПІДДЕРЖУЄ УКРАЇНСЬКІ ЗМАГАННЯ

Нью-Йорк. — Місцевий польський щоденник „Нови Свят“, коментуючи надруковані в Нью-Йорку Таймсі думки голови Українського Конгресового Комітету, проф. Лева Добрянського, і російського „незвичайника“ Александра Керенського на тему історичного російського імперіалізму, солідаризується з твердженнями Добрянського та висловлює свої симпатії до українського визвольного руху. В редакційній статті на цю тему, надрукованій в числі з 31-го липня, м. і. пишеться: „Коли Тіто відповідав з Білгороду речникові російсь-

кого імперіалізму (згадак про відповідь Тіта на заяву Молотова у Варшаві — ред.), Александр Керенський, відомий російський невіданик з 1917 р., відповідав на шпальтах Н. І. Таймсу українському націоналістові Добрянському. Він міг — бо тут ніхто в це не входив — збути кпинями важкі і заслужені обвинувачення по адресі Росії і її традиційного імперіалізму, що датується не від Петра Великого, але від його попередників, московських князів. Керенський, що сьогодні пробує вияснити, що червоний царат грізний для вікового світу тільки внаслідок свого комунізму, а не з уваги на традиційний імперіалізм російських царів. Проте, поляки та інші поневолені Росією народи, як українці, литовці, лотиські естонці, добре здають собі справу з того, що знають російські підйої. Видно, що і пан Керенський не вільний від того, коли так недержливо реагує на цілком природну вольності аспірації українців. Бо не треба бути аж „ворогом Росії“, щоб симпатизувати з українським визвольним рухом, що його Керенський вважав за сепаратизм.“

ДОТЕПЕРІШНІ АМЕРИКАНСЬКІ ВТРАТИ В КОРЕЇ: 80,079

Вашингтон. Департамент оборони повідомив, що за весь час корейської війни по кінець червня американці мали на тому фронті всіх 80,079 втрат в людях, враховуючи в це вбитих, поранених і пропавших в акції. За останній тиждень ці втрати вносили тільки 356 воїнів, переважно пораненими, що з тижневою найменшою втратою за весь час війни. Між загальними втратами с: 11,993 вбитих, 55,898 поранених і 12,248 пропавших. З поодиноких збройних сил найбільші втрати, бо 65,472 вбитих, поранених і пропавших, мала сухопутна армія. Корпус морської піхоти втратив 12,982, флотія 928 і авіація 697 воїнів вбитими, пораненими і пропавшими.

● Памі Анна Розенберг, помішник секретаря оборони, приїхала в Париж на наради з членами штабу генерала Айзенгавера.

СЕСІЯ КОМІТЕТУ МІНІСТРІВ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ РАДИ

Страсбург, Франція. — Сьогодні тут мають початися триденні наради Комітету Міністрів Європейської Ради, до якого входять міністри закордонних справ 15 європейських країн. — Британський міністр Герберт Моррісон, а міністри Франції,

В СВІТІ

● Перші загальні вибори в Індії відбудуться в січні місяці і триватимуть три тижні.

● Британія не має важких бомбардувальників і опиниться в загрозливому стані на випадок війни, тому треба, щоб ЗДА взяли на себе цілість стратегічного бомбардування — сказав підсекретар повітряних сил Британії в парламенті.

● Втікли 105 поліцаїв із Східної Німеччини до Західної протягом липня місяця. Всі вони просять азилу.

● Сирія відмовилась дати свої частини до війська ООН, посилюючись на загрозу з боку Ізраїля.

● 11 російських емігрантів і один югослав стали на судовий розгляд в Боготі за шпигунство на користь СССР.

● 1500 турецьких воїнів послали Туреччина в Корею на зміну туди, що повертаються додому.

● Спільну політику для включення до Північно-Атлантичного Пакту випрацюють тепер Греція і Туреччина, — заявив грецький прем'єр Бенізелос.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPIPLATA: SUBSCRIPTION RATES:
На рік \$10.00 One year \$10.00
На пів року \$5.25 One year \$10.00
На три місяці \$2.75 Six months \$5.25

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАНЕДБАНИЙ АРГУМЕНТ

Спостерігаючи розвиток міжнародних відносин і подій часто приходиться до песимістичного висновку, що західний світ, зі своїми твердими моральними й етичними принципами зі своєю традицією „чесної гри“ та реєструванням образу і подібності Божої в собі і в інших людях, „не доріє“ до суперництва з підступною, підлою і нікчемною в усіх своїх замахів і починах Москвою. Ціла історія, від часу коли на її ґрунті виступив Советський Союз, повна трагічних прикладів такої „недорослості“ західного світу у відношенні до Москви. Справа цілком природна, бо ж з підступом, віроломством, зрадою, шантажем і скритованістю та подібними засобами советської політики Захід цілком певно не збирається конкурувати, як це свого часу пробував Гітлер, бо тоді він перестав би бути Заходом.

До безлічі комуно-московських політичних підлот в останньому п'ятиріччі особливо яскраво долучилося використання для нікчемних большевицьких цілей шляхетських національних почувань поодиноких народів поза Советським Союзом. „Буржуазний націоналізм“ в Україні, Білорусі, Грузії чи інших під-советській республіці, це найвищий злочин, що його випадає розвеченням залізом цілої терористичної советської системи. Але рівночасно мільйонами грошей і найтоншими інтригами всіляко підтримується, роздувається і використовується націоналістичні крайності народів поза Советським Союзом.

Паралоксальний виступ московського холузя Мануїльського в Об'єднаних Нацях в „обороні“ індонезького націоналізму був свого часу спантеличив теоретичних західних „знавців“ большевизму, започатковуючи новий курс советської підпільної міжнародної політики. Сьогодні маємо на це вже безліч доказів, включно з намаганнями фанатичного портювання біля президента Трумана. Але найбільш яскравим прикладом використання націоналістичних рухів закордоном для цілей червоної Москви можуть послужити останні події на Близькому Сході.

Західна публічна опінія, а тим більше західні політики і дипломати, не тільки прийняли до переконавання, що своєрідна націоналістично-нафтова революція в Ірані, зовнішнього короля Абдула в Йордані, погрозили домагання Єгипту відносно відкидання британських військ зі Суєзу, відкинення Ліваном і Сирією допомоги з „четвертого пункту“ президента Трумана, і т. д., є в інтересі Москви, але що це в більшій або меншій мірі було теж ділом Москви та її інтриг в тій частині світу. Англійські політики і стратеги переконались, що Москва так довго не почне нової світової війни, доки в її руках не опиняться багаті джерела арабської нафти. Арабський націоналізм, відповідно підсичений і належно використаний, має послужити тут найбільш успішним засобом.

Все це дає підставу здогадуватися, що націоналістичні рухи, навіть ті, що скеровані проти Москви, можуть бути використані Москвою й в інших частинах світу. Москва справді не перебрала в засобах. Остання війна переконала Кремль, що власне націоналізм може бути найбільшим підмогою в боротьбі, що великі націоналістичні гасла про любов до своєї батьківщини і народу можуть одушевити навіть найбільш байдужих та зробити їх фанатиками в боротьбі в ім'я тої любови. Під час війни червона Москва явно використовувала ці національні почування і тому немає сумніву, що вона їх на всі лади використовує й тепер.

В цьому саме західний світ ще чи не найбільше „не доріє“ в суперництві з Москвою. Бо як використання націоналізму інших народів є підлогою і підступом в поведінці Москви, яка той сам націоналізм безпощадно нищить в опанованих нею країнах, то це було б цілком згідне з етично-моральними засадами Заходу, який волю народів вважає своїм законом і цілю. „Недорослість“ Заходу головно в тому, що він дозволяє Москві виконати йому з рук цей націоналістичний аргумент в міжнародній політиці, що його свого часу таки в американській пресі названо, маючи на увазі Україну, сильнішим від атомової зброї, та який може перерішити перемогу в теперішньому холодному і майбутньому гарячому світовому конфлікті.

НОВА ВОЄННА ТРИВОГА

В останніх днях залучили нову найбільш відповідальну трибуну голосів про можливість нового советського нападу в Європі, або в „іншому слабому місці“. Президент Труман, промовляючи минулого вівторка з нагоди святкування 250-річчя Дітройту, остеріг країну і світ, що советські вожді розбудовують поспішними темпами свою воєнну машину і „в кожній хвилині“ можуть почати нову агресію. На цю тему говорив теж секретар оборони ген. Маршалл. До цих голосів долучився в останньому ще секретар Армії, Френк Пейс, знімаючи в сенатському підкомітеті військових витратів. Він остеріг сенаторів, що Совети в кожній хвилині можуть нападати на Югославію або Іран та що Злучені Держави будуть змушені вести нову, третю світову війну. Зізнаючи при закритих дверях, Пейс твердив, що військи світ „в кожній хвилині“ може опинитися в обличчі советського нападу на Югославію, Іран або інше слабе місце в світі, що вже без сумніву було б достатньою причиною до чергової світової війни.

Беручи до уваги ці перестороги, сенатський комітет рішив додатково перешукати на закритих для публіки нарадах штабу Армії, ген. Лотона Колінса, та керівника відділу європейських справ в державному департаменті, Джорджа В. Перкінса. Обидва мали б поінформувати комітет про найновіше положення в Європі та підтвердити або заперечити тривожні голоси інших керівників американської політики.

Нова воєнна тривога не є безпідставна, при давній вже наявності інтензивної советської підготовки до війни. Безпосередніми причинами цієї тривоги могли бути й останні події в світі. Їх синтез коротко така:

Започаткована Советами „мирова акція“ в Кореї, що зустрілася принципово більше ніж з готовістю західних альянтів, повсюди і в обставинах загрозливо відкинула західну оборонну готовність, щонайменше морально. З другого боку, західний світ вже занатло добре знає советських агресорів, щоб могли повірити в ширість їхніх мирових пропозицій. Тому теж і висновок, що за ними криється нове советське лайдацтво, що в кожній хвилині може проявитися в новому нападі в більш пригрозі до Москви місці.

Згадка Пейса про Югославію або Іран теж не була випадковою. Советський заступник прем'єра, В. Молотов, промовляючи два тижні тому у Варшаві з нагоди дев'ятого річчя встановлення в Польщі комуністичного режиму, вважав за відповідне погрозиати власне Югославію, заповідаючи швидкий упадок режиму Тіта. Разом з Молотовим там виступив несподівано маршал Жуков, а на захід подістався непомітною офіційно повідомлення, що там відбулися в тому часі важливі наради зорганізованих в Комінформі советських сателітів. Частки в чехословацькій і польській арміях доповнюють цей образ

штурму гамуючи лікування хвороби. Це раз-у-раз кінчалось або смертю, або ампутацією дотичних частин тіла. Ліком написав писульку, виклав у конверт та передав її внізник, який повіз мене знову у лікарню. Вечером знав я був там. Температура піднялась ще вище — до 39 ступнів. Лікар зразу ж запитав, що я робив з нотами? Як я не доводив, що я не винен в тому, як я не клявся, в тому й ім'ям своєї дружини та дітей, лікар мені не повірив і питав: „скільки маєш років карі?“ Я відповів: три. На це скимп лікар: „За що симулюєш одержимість 10 років“. (Він мав рацію, що я дістану ще 10 років, тільки не за це).

Сотні тисяч чоловік протягом двох років знайшли собі тут могилу, як не від прямого фізичного знищення, то від різних, уже заздалегідь підготованих НКВД заходів. Не всі політичні в'язні так переносили не життя, як я, що мав природне фізичне здоров'я, вмів з молодих років працювати на тяжких працях і мав хоч невелику силу волі.

Тільки це спасло мене від неминучої смерті. А що було з тими безпорадними, старими

літими скученням советських військ на іранському кордоні. В цілій тій політичній метушні одно певне: Москва не може вже більше розраховувати на безкарність будь-якої нової агресії. Це цілком виразно з'ясував американський представник в Об'єднаних Нацях, Воррен Р. Остен, заявляючи, що на випадок советського нападу на Югославію, чи на будь-яку іншу країну, Злучені Держави придуть нападеному з допомогою.

В деяких американських колах потішаються, що останні голоси воєнної тривоги можуть бути тільки „страхи на ляхи“, щоб добитись від Конгресу призначення більших фондів на оборону. Це теж могло б відповісти правді, з тим тільки застереженням, що ці „страхи на ляхи“ не позбавлені своєї значної зрадливої хитрості советської інтриги, рівночасно з підозри-

Іван Кедрич.

БЕЗПІДНІ РОЗМОВИ

В одному товаристві велася розмова на тему, що найбільше полонить увагу всіх узагалі мешканців США: праці, можливостей зарібку й опадності. Один із присутніх, недавньо-прибулий іммігрант, заявив, що коли він опаднув, то — на поворотний білет в Європу. Розмова змісти звернулася у бік: чи взагалі можна буде вертатися і якщо навіть прийде така можливість, то хто з прийжджких сюди захоче вернутися.

Товариство відразу поділилося на два табори. Давні іммігранти, американські громадяни, наче б ображувались на сам натяк, що хтось хоче залишити Америку для іншого континенту. Вони вже перейнялись переконаванням американських урядовців, що країна країни нема у світі і хто думає інакше, той або зрадник або дурень. Тому вони пристрасно твердили, що взагалі ніхто не вернеться, бо по-перше, з мріями нових українських емігрантів буде те саме, що з мріями першої російської та української еміграції, яка одне вже поверх 30 років „жде“ і не може відійти. Далі: не буде, мовляв, до чого вертатися, бо Україна, котру маємо в умах і серцях, буде зовсім іншою, з іншими селами й іншими міськими вулицями та передусім іншими людьми й іншою атмосферою і що все це нам буде чуже, до якого щойно треба було б навикати, не кажучи про період небувалого хаосу, який ще довго триватиме після третьої світової війни. Та що, врешті, люди тут так швидко влаштуються й виростуть корінними щоденної своєї екзистенції в американській ґрунті і своїми навичками в американській звичай-обичаї, що вони не схочуть відірватися від того ґрунту і перешлюватися знову на новий, без уваги на сентимент до минулого. З усіх таких аргументів один був найцікавіший: Людина, яка трохи довше проживала в Америці, так привикне до тутешньої свободи, що навіть обов'язок поліційного злочинця в Європі з представленням особистих докумен-

тів — буде видаватися осоружним.

Відповіді на ці аргументи були різні: Війна, мовляв, немінуча, бо вказують на неї всі знаки на небі й землі, міжнародна ситуація загострюється щораз більше, провал паризької конференції остаточно виказав неможливість порозуміння з большевиками, які просто не в силі відмовитися від підйою світа та при всій штурдерності своєї тактики не в силі скривати тієї цілі; нема теж у всесвітній історії прецеденсу, щоб котрась держава витратувала мільярди на зброю, щоб повернути її до війни. Війна ж мусить закінчитися упадком большевизму, а тоді ціла велика хвиля еміграції попливе знову на Схід Європи. Одні будуть вертатися просто з сентименту, з чистого ідеалізму, у переконанні, що вони потрібні своїй батьківщині для її відбудови і в її далішій боротьбі за остаточне політичне визволення. Другі, — бо треба довгих років, щоб вони могли привикнути до зовсім іншого світу та відкинути від того, до чого звикли за все своє життя. Будуть вертатися передусім люди старші віком та інтелігентні, ті, які тут не знайшли змоги працювати у своєму інтелігентському фахові та мусять працювати фізично, з маревом нуджиди на ті старі роки, у котрих працювати не зможемо. Будуть вертатися ті, які залишили найближчим своєму серцю членів родини. Хтось тут не має нічого, а там залишишся масток, — поїде його відшукувати. Поїде ті, які тут наскладають трохи грошей, що на американському ґрунті будуть малими, а в Україні можуть стати підвалиною доброї екзистенції. Зате, дійсно, є малі вгледі, щоби заохотили вертатися селяни й робітники, ті, які за свою важку фізичну працю знаходили в Європі нужду, а тут знайшли рай: високі зарібки, 8 годин праці, після котрих кожний собі пан, два дні в тиждні відпочинку, висока життєва стопа, можливість такого швидкого зростання банкового konta, що його

професорами, інженерами, педагогами, лікарями та іншими інтелектуалами й тими особами, що не мали фізичного здоров'я і не були здібні побороти цей кошмар! Не побагать вони більше свого родного краю, своїх рідних дітей, дружини, батьків, матерів та близьких знайомих: вони заснували навис в тім далекому суворім краю!

Заради чого? Я глибоко переконаний, що більша частина з них мала таку саму „провину“ перед советською владою, як і я. Коли живеш роками з людиною і переносиш разом таке велике горе, то довіряєш їй майже у всемо, і оскільки мені доводилося ділитися з цими нещасними на тему своєї провини, то абсолютна більшість їх підтверджувала лише одне — за ними не було ніякої провини проти держави або людства. Коли на Коліму почали прибувати політв'язні, заарештовані в 1937-1938 рр., то це просто був організований набір робочої сили, тільки з тією різницею, що до 1937 р. при слідствах рідко вживали фізичних насильств над людиною, а з 1937-го року почалися такі знущання над заарештованими, —

До поединку Моррісона з „Правдою“

Стаття міністра закордонних справ Британії Герберта Моррісона в органі ЦКВКП(б) „Правда“ — бездоганна і навіть своєю стислістю, ясністю і простою правдивістю блискуча. Можна було б закрити їй кімнату, що вона потрапляє пальцем у небо. Підсоветські читачі прочитають статтю Моррісона (якщо справді дістануть це число „Правди“), з сенсаційним інтересом, вони також з присмигнотом сконстатують, що закордоном досить добре бачать невольничу суть советського раю. Але при тому советські читачі пошкодують англійського пересічного читача, який змушений буде розглядати Моррісона і „Правду“, як морально-політично рівноправних диспутантів.

Цей випадок нагадує нам сцену в советському концетраційному таборі. Вуркаган-головоріз відібрав пайку хліба в колосника і на додачу за спротив ще й вибив йому зуби, щоб мовчав. Тут підійшов до бандита якийсь старенький в'язень священник і каже: „А-я-я, хіба ж можна так робити?! Право на хліб і на свободу слова Бог дав кожному, а насильство — це гріх“. „Добре, сказав під регіт свого товариства бандит, уминаючи пограбовану пайку, — давай з тобою, діду, подискутуємо про релігію“.

Вчорашні газети принесли нам новинку, що таку дискусію, і то не просту, а „трансатлантичну дискусію“ пропонує московський новий англійський журнал „Ньюз“ Нью Йорк Таймсові. Отже справу життя чи смерті, справу своїх агресивних злочинів як всередині СССР, так і по всьому світу, справу назриваючого остаточного збройного зудару, справу вини і кари, як вони були поставлені перед гітлерівською ордою, большевицька Москва хотіла б перевести на справу веселого дискусійного клубу. І поки той клуб дискутував би, то московська кримінальна банда мала б час і час раз проширшити терористично-гребінкову народи СССР і сателітів, а також спробувати підготувати новий Кни-

тому блискучий успіх Моррісона, що добився слова на советській трибуні і добре сказав кілька слів правди, ані трохи не зарешіть страшний лютий, але несе народом світу большевицька Москва. Де мусить діяти каральний меч, там нема місця для дискусійних розважних клубів.

для людей фізичної праці в Європі ніде нема. Ледяв теж, чи скоче вертатися хтось із молоді, тієї, яка тут покинула студи і на цій основі дістане тут високо-дохідні вартості праці, зв'язється тут своїми знайомствами і привазами, може заснує власні родини. Ледви чи будуть спішати до повороту розмірно молоді подружжя з малими дітьми, або такими, що ходитимуть тут до школи: Дійсно: умовини матеріальної екзистенції мають завжди величезний вплив на світ думок і поведінку людини: люди завжди хвалять ту країну, де їм добре, і в масі не розстаються з упередженими життєвими відносинами, щоб їх замінювати на певену будучність, нові труди і нову боротьбу за екзистенцію, виключно лише з ідеальним спонук.

Розмова на цю тему ведуться часто в кругах нової імміграції і тому можна заторкнути її і на сторінках часопису. Проте ці розмови безплідні, — бодай безплідні, покимо. До війни безумовно. Іде і вона приїде, — але вона може прийти одноково добре завтра, як і за роки. Ми бачимо по американцях, що їхні щораз краще зрозуміння, що таке большевизм і Росія, збільшує їх сторжкість, але не зменшує їх небажання війни. Те небажання війни є ще де-де більше в таких країнах, як Англія і Франція. Ми читали недавно, що навіть недавній прилюдний процес у Брюсселі проти капітів у Совтах викликав негайну інтервенцію британського амбасадора перед бельгійським урядом, щоби припинити цю імпрезу та „не дразнити Советів“. Чи можемо обрахувати, як довго існуватиме це в світі західної культури той упокорюючий і жалюгідний страх перед війською з Советами, війською, якої все-одно не можна оминути? І не можемо передбачити, які переміни наступлять впродовж років просто у соціальній структурі українського громадянства в Америці. Тому багато краще, як вести безплідні розмови на тему „вертатися-не-вертатися“, розмови, які не поглиблюють політичної думки, є цікавими питаннями, як перебуваючи в Америці, найкраще допомогти українській справі. Таке активне зацікавлення актуальною американсько-українською проблемою введе людей в круг практичних міркувань і практичної роботи і воно завжди здоровіше та корисніше від зацікавлення проблемами дискусійно-теоретичними, неіснуючими в нинішній дійсності. Причиняю-моса до того, кожний з своїми більшими чи меншими можливостями, щоби приспішити кінець большевизму, щоби допомогти повстанню України, — коли ж буде відкритий шлях на Україну, тоді буде достатньо часу подумати, чи їхати туди, як і кому.

Німеччини і хто знав німецьку мову, був ужо небезпечний. (Продовження буде).

Г. Сова

НА ДАЛЕКИЙ КОЛИМІ

4)

Тоді ці дні для нас були найтяжчим испытанием, бо здебільша ця п'яна оргія закінчувалася побощем „нашого брата“. Ми опинились поза всяким елементарним людським законом. Мій значний життєвий досвід та набутий „багаж“ дали мені змогу завжди добре орієнтуватися в лобих тяжких подіях та обставинах. До цих концтаборів, за все своє життя я не мав найменшої карі, перебуваючи і в школі, і в воєнній царській службі, також і на довірчій советській праці. Бо старався бути дисциплінованим, та добросовісно виконував різні свої обов'язки. Поплавши сюди, цілком визнаю одну аксіому, що тільки наполеглива праця зможе мене врятувати від неминучої загибелі, отже весь час працював сумлінно, доки дозволяли сили. Але й залізо зношується, і тільки людина.

Зимою 1938 р. я захворів цингою. Ноги набрякли та покрились ранами, фурункулами: від праці не звільняли. Місце праці було на високій горі і на віддаленні від житла. Від пухляти та ран валилися тисні. Одного дня, коли я йшов на працю ранком, від фізичної напруги при ході на гору почалася кровотеча ран на ногах. Коли дійшов до місця праці, цього вже нічого не почував — в цю пору охопив мене розпач і сили впали так, що не міг приступити до праці і примушений був присісти для відпочинку.

Це побачив бригадир Нагірний, одеський жулик-бандит, і почав мене бити. Я вже не реагував на це і мене неспритомно відправили до лікарні, де пролежав декілька місяців. До хвороби бригадир ставився до мене з повагою лише тому, що моя фізична сила та

ПОЛЯКИ МРІЮТЬ ПРО „МЕЖИМОРА”...

2)

„Тепер всі мусимо висісти (сати) разом, бо інакше всі навісимо зокрема!”

Це слова Вен'ямина Франкліна, що їх він висловив будучи учасником Конгресу по підписанні заяв про незалежність Злучених Держав Америки. Дотепер поляки в грі слів, бо в англійському тексті слово — „ген” означає раз, „об'єднати”, а другий раз, „висісти”!

Ці слова, що пересторугу наводять п. І. Карасевич у статті п. н.: „Трагедія Польщі, Вілорусії, Литви і т. д.” (Дз. П. ч. 104, 106 і 108) для народів Середньо-Східної Європи, числом 12 чи більше.

„Во якщо не дайдуть шляху, щоб створити зв'язку, з'єднану державну унію, в якій кожний край вдоволявся би повною народною автономією його етнотериторіальних меж, як що не збудується на назначення таких ласливих кордонів між собою і на згідні співжиття, так всі згинуть! Один за одним будуть падати жертвою ліквідації в тих-часках народомасовних мордів” — пише цей автор. „Тільки таку понуру будучість можна їм випувати, якщо не позбудуться ідіотичної, сліпої і самовибірної ненависті, яка їх ділить і видає в руки ворогів!”

П. Карасевич відповідає на лист білорусина, який запитався, де мали б прохотити кордони між майбутньою самостійною Польщею і самостійною Вілорусією, чи білоруський нарід має право на державну незалежність і суверенність та чи Литовський Менськ і Смоленський польські міста, а границя Польщі мусить бути на Дніпрі.

П. Карасевич стверджує, що „автор листа падає над собою, замість дихати, одібно ненавистю до сусідів. Під цим оглядом він стоїть, небо вище від такого, напр., інтелігентного американця українського походження, як аба І. Панчук, який палає зоологічною ненавистю до Польщі” — стверджує гіршому чим ненависть поляків до німців і росіян. (Яна не правда! — прим. автора).

П. Карасевич відповідає білорусові:

„Ті, що хотіли б устійити кордони між самостійною Польщею і самостійною Вілорусією без братерського розуміння обох народів і далеко-бачих поглядів з обох боків для добра спільної справи і волі — помандрували б до краю божевільних. Продовж! шістьох майже віків спільного життя ті кордони так погубилися, забулися чи заплуталися, що не відшукає їх і не вирізняє ніякий людський геополітичний гений. Навіть їх може тільки гений братерської любови у пожитті рівних з рівними, вільних з вільними!”

„Вілоруський нарід має таке саме право до самостійності і суверенності, що його має нарід польський, литовський, — фінський, латвійський, естонський, український, мадярський, чеський, словацький, сербсько-хорватський, болгарський і інші, що живуть у Середній і Східній Європі.”

„Східні кордони, що відділяють би не Польщу, але всі волюбні народи від Росії, повинні бути не на Дніпрі і Дні, але даліше на Сході. Може на Дні, на лінії Іскон - Харків...”

„Ліві с таким польським містом від свого оснування, як польськими є Варшава і Краків, хоч на провінції навколо нього переважала „руська” людність” (!!!).

„Оскільки долучимо до тих народів великоросів, то кордони треба пересунути за Урал, що відмежовує Європу від Азії.”

„Юдення сусіда проти сусіда і брата проти брата Москвою з одного боку, а Берліном з другого боку зело ці народи на берег пропасти. Сьогодні глядять вони смерті в очі. Чекає їх та сама судба, яка стрінула племена волюбних козаків. Та сама, яка засудила численні мільйони українців на голодову смерть ще перед війною. Та сама судба, яка десятикратно безмілосердно і даліше десятикратно великоросів, які залишилися при житті.”

„Нема сумніву, що продовж віків того юдення і взаємного мордування поляки поповнили політичні і тактичні помилки у відношенні до співгромадян інших народностей і сусідів. Ці співгромадяни і сусіди поповнили також помилки у відношенні до поляків. І ніхто не в силі розсудити, котра зі сто-

рін доповнила більші і гірші помилки, що мстяться сьогодні на всіх.”

Тут п. Карасевич так дозволяє собі односторонню кидати наміняти на українців: „Наприклад, подвиги українців під час останньої війни не обминали тих помилок, але їх погіршували і поглиблювали. Добровільні подки українські, що боролися так само по боці Гітлера, як і Советів, різали повалених уже поляків, як би на поляках хотіли пімститися за десять мільйонів українців — заголодженних на смерть Советами. На тих поляках, яких уряди дозволили новому (!) українському народові розростатися і розмножитися до великих чисельно розмірів. На тих поляках, культурою, контурами, посями і чоботами яких гордіться гарні і мальовничі українські хори, що поляки подивляються без тіні заздрости і докорів, а тільки з тихою гордовитістю в грудях.”

Автор забув згадати польських партизанів, що за Гітлера різали без розбору українців і тим робили німецьку роботу! У такому, наприклад, Холмі, вистріляли поляки 1,000 українців! І почин до таких подвигів був польський! Країне не розпанахуймо цієї рани!

А вже про те, наче польські уряди дозволяли коливнебуду українському народові розростатися і розмножитися — так хіба тільки сміятися: з незнання автора історії!

Що поляки не від сьогодні вмовляють в себе, наче українська культура — це польська культура — це їхня справа! — Ми знаємо, що українську культуру не від сьогодні присвоюють собі якраз поляки!

Автор кінчить свої завваги твердженням, що сьогодні „всі нищаться і мордуються взаємно, щоб влечити сталінським підбій світу”. Він бачить вихід між іншим — у вгорі поданій державній унії Середньо-Східної Європи.

Не послабляти ризького кордону!

Там радить п. Цет-Майкенич. Він пише: „В нашій політиці середньо-європейській не повинно бути нічого такого, що послаблювало б засаду ризького кордону.”

„Тому й наші розмови з українцями повинні бути приязні, але їх треба вести у справі дальшої майбутності, коли настане можливість розбиття Росії на низку національних держав.”

Автор є тієї думки, що справа Середньої Європи — це справа друго — чи третьорядної, бо вирішення западають сьогодні у Вашингтоні і Москві, а с справовані в Лондоні і в Парижі, без ніякої участі середньо-європейських держав.

„Мусимо позбутися такої суперечної з нашими інтересами засади: „країв і народів” або радше: „партиї з Середньо-Східної Європи” — а стати твердо, безкомпромісово при засаді: держав Середньо - Східної Європи!”

„Мусимо впливати на Румунію і Мадяричину, аби зорганізували свої представництва на засадах уряду на вигнанні, в той спосіб, як ми зорганізовані.”

„Проблема Середньо - Східної Європи не є справою, що дається розв'язати зразу. Вона творить комплекс дуже трудних справ, які дадуться розв'язати тільки одна по одній в різних часах. Без поладнання одних їх не можемо приступати до розв'язування других. Кидати гасло „Межимора” з більшим одушевленням, чим знанням справи — ми утруднили собі роботу знаменито!”

Зрештою, автор радить держатися про-американської політики у справі Об'єднання Європи, протягнувши до про-Мексартурової, щоб протисовувати війну повести в Азії, а не в Європі, бо війна в Європі значить би Польщу і скріплює би німецьку силу. (Гл. Дз. П. ч. 117).

„Без України не можна відсунути Німеччини від Росії”

Так сказав п. Чюлкош на сьомій сесії польської Політичної Ради у Лондоні:

„Політика народів Середньо-Східної Європи повинна змагати до якнайбільшого відсунення Німеччини від Росії, чого не можна собі уявити без участі України у союзі держав Середньо-Східної Європи.”

Зате на ті самі сесії польської Пол. Ради п. Роск зі —

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

ТИЧІНА — МОСКОВСЬКИЙ СИН

Київська преса кожендень приносить на видних місцях згадування та репортажі з т. зв. „декади українського мистецтва і літератури” у Москві, імпресії, яка в цілому являє собою найбільш понижуючу образу для всіхляких не то українських національних, але й людських почувань. В дотеперішніх згадуваннях говорено було про виступи — зовні й одинцем — різних мистців і колективів Києва, Харкова, Львова та інших міст України. Закарпатський хор, прикладом, влаштував концерт, на якому співався: „Привіт Москві”, „Рідній армії советській слава”, „Світаночка своєї весело співаю” (арозуміло, в колгоспі) і т. п., подібний репертуар поставила також львівська „Трембіта”.

Та найбільш жалюгідні солов'ї виступи письменників і поетів УССР, спеціально таких, як Рильський і Тичина. Перший написав вірша „Привіт Москві”, в якому говорить наче у відповідь Б. Борі, див. „Українська Думка” від 19. 4. 1951: „Тобі, Москва, землі всієї подив, хвала тобі у всіх серцях жива, поклин доземний від усіх народів тобі, Москва! Прийми від трудової України подяки, дружби, вірності слова. Усіх на променісті верховини веде Москва!” і т. п. Другий, у свою чергу, щоб не поступитися першому, написав: „Ми в Москві! Москва — нам мати!” і т. д.

„Строніцтво Народове” виключає від співпраці українців, намовляючи навіть приязних, щоб „опрацювали подвиги українських націоналістів в часі війни проти поляків”. (За п. К. Грабником: Дз. П. ч. 121).

Полемізуючи з п. Роском, п. Грабник стверджує:

„Всупереч п. Роскові треба висунути і реалізувати доктрину, що розбиття понад 100 мільйонів людей в Середньо-Східній Європі означає їх поразку і смерть, а об'єднання цих народів в межах федерації буде запорукою їхню силу і незалежність.”

„Строніцтво Народове” — 1920 року вчинило все, аби унеможливити концепцію Пилсудського, що змала до зреалізування, принаймні частинно, зв'язання Польщі з Литвою і Україною на засадах федерації. По другій світовій війні, люди того самого табору напрацювали чимало, щоб саботувати акцію „Межимора” і багато в тому напрямі втратили часу і зусилля.”

З Керенським проти — Сталіна

„Недавно голова представництва згаданого Ради в Нью Йорку, п. Степан Корбонський вибрався як польський репрезентант на віче, скликане Керенським і там промовляв на тему спільного походу.”

„Уневажнюючи Ялту, українці хотіли б вдержати її наслідки”

Стаття „Свобода” п. н. „Баламуство про Ялту” викликала відповідь п. К. Грабника п. н. „Заповідь диверсії” (Дз. П. ч. 140).

Автор пише:

„Українці заповідають на американському терені диверсію у відношенні до почину конгресмена Смита і Махровича, піднятого в Конгресі в справі уневажнення Ялти; хочуть доказувати американцям, що уневажнення Ялти не означає привертання прав Польщі до східних кордонів з 1939 р.”

„Українці хочуть іти значно даліше як Сталін, і уневажнюючи Ялту, вони хотіли б повного задержання її злочинних (!) наслідків без ніякого хоча би вигляду на новий розгляд цієї справи. Це — очевидно — наївне, хитре і нерéalне.”

„Ризький трактат не був ніяким порушенням польсько-українських умов.”

„Якраз тому, що Гітлер зі Сталіним, а після Сталін з Рузвельтом і Черчилем в Ялті вийшли на дорогу безправства і політики керованої не правом, а безправством, маємо сьогодні ситуацію, що притягує атмосферу джунглів, а не цивілізованого світу!”

„Поворот до права — означає у справі польських границь на сході поворот до ризького трактату!”

(Закінчення буде)

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИХ СПОСІБ... КУПУЙТЕ СВОІ БОНДИ ЧЕРЕЗ

НОВИЙ ЗАВОЙОВНИК ЧАСУ І ПРОСТОРУ

Перше п'ятиріччя практичної історії телевізії, яка за останні роки стала в ЗДА повсюдним явищем побуту, поставило американське суспільство перед новою суспільно-технічною революцією, дорівнювати якій може хіба тільки винахід авто та кіна. Така принаймні думка американських спостерігачів цієї справи, зокрема провідних американських газет. Радикальний вплив телевізії на соціально-економічне і культурне життя поставили її останнього часу в центр уваги нації.

Телевізію (ТВ) називають небезпідставно новим завойовником часу і простору. Вона дає змогу сотням мільйонів розкиданих по материках людей бути учасниками однієї і тої самої події, об'єднуючи їх у часі і просторі. Мільйони американців як одна людина дивилися в ті самі хвилини на Я. Маліка, як він, легко вимажуючи президентським молодотом на Раді Безпеки ООН, проголосив брехав цим мільйонам, що це їхня країна перша вчинила збройний напад у Корей. Десятки мільйонів американців дивилися на живу сцену дослідження організованого злочину, яке провадила комісія сенатора Кефавера.

Телевізія викликала вже поважні зміни в деяких ділянках життя Америки. Насамперед від неї дуже потерпіла кіноіндустрія, що займає велике місце в американській економіці, за нею слідом іде радіо, театри, спорт і нарешті всілякі нічні й вечірні місця розваг, як от бари, ресторани, нічні клуби і т. д. Відбуваються кінотеатри у тих містах, де запроваджена телевізійна передача, зменшилась на 20-40%. Позакривались сотні кінотеатрів: у Північній Каліфорнії 137, у Шингау — 64, в Массачусетс — 61, в Нью Йорку — 55 і т. д. Голівуд терпить кризу, скорочує службовців, робітників, акторів, режисерів, обрізає свої продукційні видатки. Правда, доброякісні фільми, такі як „Беллукі Карузо”, „Народження учора”, „Все про Був”, не потерпіли і витримали натиск телевізора. Сам Голівуд однак пробують рятуватися від небезпеки ТВ тим, що зв'язався за справу продукції фільмів для телевізії...

Радіодіоретри теж не можуть витримати натиску нового конкурента, і скорочують акторські штати своїх радіотелевизійних передач. Лише передачі музики та новин рятують радіо від кризи. Спортові ліги захищають свої касові прибутки тільки тим, що забороняють телевізійні передачі своїх ігор, але це не рятують, бо телевізійні компанії краще оплачують найліпших майстрів і команд, в наслідку чого всі другорядні команди тратають глядацьке це більше. Тут ТВ може спричинитися до пониження спортових культур, бо розмивається база для масового тренажу і вишколу, а отже і для масової селекції та вишколу нових талантів.

Театр, з його великою і нічим незамінною культурною місією, зазнає теж допкулних ударів від телевізії. Двадцять років тому на Бродвеї в Нью Йорку було 68 театр-будинків, тепер їх тільки 30, решту з'їли кіно та (останнього часу) телевізія. Телевізійні підприємства недавно перебрали на Бродвеї від театрів 7 театральних будинків. Власники театральних будинків охоче дають перевагу телевізійним підприємствам, бо вони можуть більше заплатити: Знаменита постава „Ромео і Джульєтта” на Бродвеї могла йти лише два тижні саме з такої причини.

Тим часом телевізор настуває далі і цього наступу не можуть спинити ніякі спроби обмежити урядовими постановами його конкуренцію. В телевізії вже вкладені велетенські капітали. Тепер с в ЗДА 107 телевізійних надавчих станцій у 63-х більших містах. В Нью Йорку на кожних дві родини одна має телевізор. Але незабаром має бути 2,000 телевізійних надавчих станцій у багатьох сотнях міст Америки.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИ І СПІВВЛАСНИКАМИ 12-ПЯТИ МІЛІОНОВОГО МАЙНА ОРГАНІЗАЦІЇ

ПОКАЯННА В. СОСЮРА

Нижче подаємо повний текст багаторядного листа Володимира Сосюри, надрукованого в газеті „Правда” ч. 191 за 10 липня 1951.

Дорогі товариші! Дуже прошу помістити у вашій газеті таке:

В „Правді” за 2 липня ц. р. надрукована стаття „Проти ідеологічних перекошувань у літературі”, в якій різко і справедливо критикується мій вірш „Любіть Україну”.

Я вважаю цю критику абсолютно правильною, а глибоко усвідомив, що неможна мислити Радянської України окремо від могутнього росту нашої мононаціональної держави, адже своє щастя Україна завойовувала за братнього допомоги великого російського народу та інших народів нашої Вітчизни.

Тільки завдяки керівництву нашої партії та найулюбленішого вождя наших народів товариша Сталіна Україна стала такою, як вона є.

Я — син робітничої класи і вихованець комуністичної партії — не уявляю себе іншим. Це для мене як дихати повітрям, дивитися на сонце.

Критика в газеті „Правда” показала мені, що в творчості, відданій для блага народу, в боротьбі за мир і Комунізм, треба бути таким, щоб вороги народу, націоналісти, не могли використати не тільки я, кийнебудь твій вірш, але навіть окремих рядок.

Навність такого порочного вірша у моїх поезіях, відданих народом, промовляє за те, що мені треба послити зв'язок із робітничим середовищем, з якого я вийшов, і оспівати його ще краще, ніж пошліти свій зриваний раніш, послити свою працю серед нашої поетичної молоді, яка так багато дає нам, поетам старшого покоління.

Я сам хлюбнув горю до революції, коли Україна була безправною рабинею капіталізму, і мені треба було порівняти в розкритикованому до націоналізму вірші „Любіть Україну”, порівняти її чорне минуле із світлим теперішнім, розповісти, що Україна стала такою завдяки дружбі народів, творцем якої є Сталін, показати потужність і соціалістичної індустрії, створеної українським народом за могутній підтримки всіх народів нашої Вітчизни, під керівництвом Партії і великого Сталіна.

Критика мене в „Правді” — гірка, але заслужена наука.

ВИРОБНИЦТВО ЗБРОЇ ДОРІВНОГО ВОЄННОЇ ПРОДУКЦІЇ

Вашингтон. — Американська продукція військової зброї дивилася вже таких розмірів, які нагадують два роки продукції в останній світовій війні, — заявляють верховні урядовці. Вони думають, що теперішня продукція зброї зростає швидше ніж це могло бути за умов, коли б Америка була в стані війни. Во коли б прийшло до збройного зудару, тоді спроможність Америки виробляти зброю зазнала була б перешкоди від нападів ворога.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА”

УВАГА! ВУНСАНЕТ, Р. АЙ! УВАГА!

УКР. ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА СВ. МИХАІЛА

— влаштує —

ПАРАФІЯЛЬНУ ЗАБАВУ В НЕДІЛЮ, 5. СЕРПНЯ 1951 Р.

(Sunday, August 5, 1951)

НА ПАРАФІЯЛЬНІ ПЛЮЦІ ПРИ 74 HARRIS AVE.

Забаву почнеться в 1:00 годині пополудні.

Отчим щиро запрошуємо всіх громадян, місцевих і позамісцевих, на цю забаву. Високо цінимо Ваше шире відношення, тому вповні числимо на Вашу численну приязність. Будуть несподіванки, а до танців буде пригварити музика Казановського.

Комітет Забави.

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОНОЛІЦІЯ! УВАГА!

— запрошують —

місцеві Відділи У.Н.С., українські Організації та Товариства і все українське Громадянство

В НЕДІЛЮ, 12. СЕРПНЯ (August) 1951 Р.

ДО ГАРНОГО ПАРКУ MAPLE GROVE PICNIC PARK, 160-04 — 46th Ave., FLUSHING, N. Y.

де відбудеться передпл. в год. 11. Торжествена полев. СЛУЖБА БОЖА І ПОСВЯЧЕННЯ нових прапорів 204 Відділу, що його довершить Високопреосв. Владика Метислав.

Після полудня пичеться

До танців буде грати першорядна оркестра.

Парк отворений від 10. год. ранку. — Вступ лише \$0.75.

Добрий буфет смачних страд і перекусок у зарді наших Пань. Великий вибір здорових відсичуючих напиків, холодна тін розлогих дерев та товариство знайомих і приятелів завітний Вам культурну розвагу і пріємний відпочинок.

Комітет.

Великий Пікнік-Фестин

що триватиме до пізньої ночі.

До танців буде грати першорядна оркестра.

Парк отворений від 10. год. ранку. — Вступ лише \$0.75.

Добрий буфет смачних страд і перекусок у зарді наших Пань. Великий вибір здорових відсичуючих напиків, холодна тін розлогих дерев та товариство знайомих і приятелів завітний Вам культурну розвагу і пріємний відпочинок.

Комітет.

КОМУНІКАТ

Інституту Дослідів Волині у Вінніпегу

Ініціативний Груток Волиня у Вінніпегу після півторарічної збірки матеріалів та підготовчої праці, дня 21 липня 1951 р. остаточно оформився в Інститут Дослідів Волині з осідком у Вінніпегу.

Керуючі органи Інституту свідомі того, що на віддалі 6 тижнів досліджувати певну територіальну область, але беручи до уваги, що за кордоном перебуває велике число живих свідків із численними матеріалами і це дає нам надію на успіх праці.

В основному Інститут ставить свої завдання:

1. Захищати шляхом друкованого слова історичну приналежність Волині, як нерозривної частини України.

2. Збирати матеріали для українських і чужинських дипломатів, що заступатимуть інтереси західних областей України.

3. Інститут рішуче буде поборювати невірне навіглювання фактів, "Товариства Дослідників Волині" в УССР, та польського "Звонку Зам Виходу", що діє на еміграції.

4. Інститут старатиметься об'єктивно представити вивольні події на Волині за науковим принципом.

5. Інститут буде доповнювати діяльність вже існуючих наукових установ та старатиметься про співпрацю з ними.

6. Інститут буде підтримувати всі зусилля, що об'єднують фізичну, духову і наукову силу українського народу.

7. Інститут у своїй праці буде служити вищому добру України та культурі країни, в якій діє.

Закликаємо всіх заінтересованих осіб до співпраці. Просимо записувати факти, події та надіслати свої матеріали, не обмежуючись часом, як також зголошувати теми вже написаних праць.

Збірник "Волинь в боротьбі за волю України" опрацьовується. Перешкодою у приєднанні праць є брак фондів. Надіслані матеріали, світ-

ни та грошеві датки на ранішню адресу Ініціативного Грутка Волиня у Вінніпегу, згідно зі статуту — передається Інституту.

Звертаємо особливу увагу нашім побратимам на розкладову роботу певних осіб, що вже почали діяти проти нашої праці. Просимо послідовною працею доказувати свою слушність.

На цьому місці Дирекція Інституту висловлює сердечну подяку часописам, що даром мистичні наші заклики, повідомлення та просять своїх земляків відважитися їм переплатити.

У всіх справах просимо звертатися на адресу:

Research Institute of Woly, 259 Church Ave. Winnipeg, Man. Canada.

Дирекція Інституту
Д-р Ю. Мулик-Луцук — голова;
Інж. М. Войко — секр.

Нові Книжки

W. K. Matthews: *Taras Shevchenko. The Man and the Symbol*. London, 1951, pp. 16.

Ця книжка містить промову професора лондонського університету В. К. Меттоса на вшанування Союзу українців у Великій Британії академії з нагоди 90 роковин смерті Тараса Шевченка.

Богдан Кравців: *Зимозелень. Сонети і олександрини*. Стр. 32. В-во "Америка", Філадельфія, 1951. Книжка складається з поезій, писаних 1945-49 рр.

Приймання передплати на четвертий том роману Докі Гуменної "Діти чумацького шляху" ще раз продовжене до 30-го вересня ц. р. Книжка вже друкується і вийде в світ через три місяці. Передплату по \$1.50 посылати на адресу авторки:

D. Humenna, c. o. M. Burava, 42 Ave. B. New York 9, N. Y.

На цю ж адресу можна посылати передплату на попередні три томи (\$3.50), які відразу будуть надіслані.

"ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА"

Мюнхен Нью Йорк 1950

Зшит 9, ст. 641-720; ціна 8 нм., або \$2.50.

Зміст 9-го зшитка: Відділ VIII: ПРАВО. 3. (докінчення) — Л. Окішневич. 4. Державний устрій Української Держави в 1917-20 рр. — М. Стахів. 5. Історія українського цивільного права — Б. Гришко. 6. Історія українського кримінального права — Я. Падок. 7. Історія українського судівництва — Я. Падок. 8. Советське право — О. Юрченко. Ю. Фединський. Ю. Старосольський. В. Цюцюра. Відділ IX: КУЛЬТУРА. 1. Загальна характеристика. Складники культури — О. Припад. Д. Чижевський. 2. Риси характерології українського народу — О. Кульчицький. 3. Історія української філософії — Л. Мирчук (початок).

Зшит 13, ст. 961-1040. Ціна 8 нм., або \$2.50.

Зміст 13-го зшитка: Відділ XIV: НАУКА, ОСВІТА, ВИКОВАННЯ. 3. (докінчення) Організації молоді: Студентство — В. Янів. Відділ XV: ВИДАВНИЦТВО І ПРЕСА. 1. Бібліографія — С. Ю. Пеленський. 2. Кузеля (Історія української бібліографії). 2. Початки друкарства І. Огінько. 3. Видання: В. Дорошенко. М. Зелено. 4. Преса: А. Житков. 5. Книгариство і кооператив — Ю. Сірий. 3. Кузеля. Відділ XVI: БІБЛІОТЕКИ, АРХІВИ, МУЗЕЇ. 1. Огляд книгознавчих дослідів — П. Зелено. 2. Бібліотеки — В. Дорошенко. 3. Архіви та архівна справа — В. Парський. 4. Музеї і пам'ятки культури й природи на Україні — В. Дорошенко. Відділ XVII: НАРОДНЕ ГОСПОДАРСТВО. 1. Стан дослідів над народним господарством України — І. Вітанович. 2. Загальна характеристика народного господарства України — за Р. Димиським. М. Василів. 3. Сільське господарство (початок).

Замовлення приймає: Висилкова книгарня В-ва "Молоде Життя", Muenchen 2, BS-221, Germany, або Красів Представники В-ва в поодиноких країнах.

Книжки-Журнали-Картки

ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ в українській, німецькій і інших мовах, тутешні і з Європи, досталять всюд поштою: W. Magun, Bookstore, P. O. Box 361, Cooper St., New York, N. Y., (109 St. Marks Place). — Там же: книжки, ноти, образи.

АНГЛО-УКР. СЛОВНИК Подвезка (Київ, 1948 р., біля 50 тисяч слів) \$4.50. ВУКВАР і всі читанки для чотирьох класів укр. школи разом \$3.50. Гроші треба вислати з замовленням на адресу: W. Magun Bookstore, P. O. Box 361, Cooper St., New York 3, N. Y.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF

225 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C. Tel. GRamercy 7-7697

Освітні догосчасні медичні чоловіки і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуться жид лікуємо без операції. Переводимо аналізу крові для супружних дозволя. — Офісний годинник: Щодня від 10 ранку до 6:45 вечорі. В суботу від 10 до 1 noon. Екзамінація \$3.00.

ПРИ ЗМІНІ МІШКАННЯ В НЬО ЙОРКУ АБО ПЕРЕВЕДЕННІ ДО СТЕТІВ: NEW YORK — PENNSYLVANIA NEW JERSEY — CONNECTICUT

КЛИЧТЕ УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. ВОГАЧЕВСЬКОГО

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 3-2484

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

СЕНІТ ДЖОЗЕФ, Мо.

В пам'ять Симона Петлюри та Євгена Коновальця

Дня 27 травня маленька горстка українців в містечку Сейнт Джозеф, що лежить над річкою Миссури, вшанувала святий академічний світлу пам'ять трагічної смерті Гол. Отта-ма Симона Петлюри та провідника ОУН Євгена Коновальця.

В греко-кат. церкві о. Дмитро Блажеговський відправив намахиду з усіх упавших героїв за волю України, а після намахиди, як старі, так і новоприбулі емігранти зішлись під церквою, щоб вшанувати згадані світлі постаті. Слід зазначити, що до організування свята приступило швидко перед тим, нем. Не зважаючи на те, доложено всіх старань, щоб свята академія випала якнайкраще. Галля була святою прибрали громадянами О. Ленкою Ковалевич, Мисролавою Бульван та Любомирою Бульван. Декорації і нарисували образи зайнявся дбайливо Ігор Дмитренко.

Святочну Академію відкрив вступним словом учасник вшанування, п. Мазуркевич Богдан, який в своєму короткому вступному слові представив громадянство ціль свята, та згадав цілий ряд визначних борців, упавших за волю України, включно з тими, що були в рядях УПА. Після вступного слова вшанувано пам'ять полеглих 2-хвилинною мовчанкою. Потім були декламації, присвячені упавшим борцям, які підготувала лані Степанів Шавицький. Хор під проводом молодого і енергійного диригента, Цуприка Володимира, відспівав такі пісні: "Видиш, брате, мій", "Ой, у лузі червона калина", "Заквітчала дівчатами".

П. Іван Кобзар відспівав 3 солов'їв пісні: "Ой Морозе, Морозенку", "Віс вітер, віс буйний", "Нумо брати до зброї".

Короткий реферат виступив Іван Підприпад, який представив боротьбу українського народу за волю, як теж ті великі жертви, які він поніс зокрема в боротьбі з червоною Москвою. Віль могли тримати цілий час варту Михайло Андрійчук і Іван Мицак. Закінчено академію закінчено відспіванням пісні "Не пораб".

Учасник

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.

На Народний Фонд

На християн Аметі, донечки п-ства Островських зібрано \$20, які розділено по половині на Народний Фонд і цілоденну школу. Склали: по \$5: П. Побігун, А. Мазур, о. О. Романчик \$3. По \$2: А. Шаран, Ст. Островський, а по \$1: В. Панчук, Я. Іваніцький, К. Потайник.

Присутній

СКРЕНТОН, Н. Н.

Нова професійна сила

Докторат філософії одержав член 280 відділу УНСОУ, Володимир Євген Бутинський, син п-ства Василя та Євгенії Бутинських зі Скрентону. Він покінчив коледж в Скрентоні в 1947 році, а потім вийшов до Пурду Університету, де дістав ти-

тул "Master on Science", а потім докторат філософії. Покінчивши студії дістав посаду в Індіанополіс, Індіана.

СЕНІТ ДЖОЗЕФ, Мо.

З нашого життя

Маленька наша громада сягає своїх початків десь коло 1910 року. Нарід робочий, зайнятий найбільше в підприємствах різні худоби. В 1913 році спомогли ми на Відділ УНСОУ, який існує до нинішнього дня як Товариство Запорізька Січ. Відділ 355. При заснуванні було 16 членів, а нині є сотні. Надіємося ще збільшення, бо нові імігранти далі прибувають. Роботи адуть у нас добре, є місце для молоді і для старших по шпиталях і т. п. Досі прибуло 25 родин, крім самітних. Всі працюють. Деякі вже покупили собі хати. Всі задоволені, що знайшли притулок і волю. Є в нас своя церква, а парох о. Дмитро Блажеговський сповняє свої церковні обов'язки, а також і народні. Зокрема займається шуканням праці для новоприбулих. По першій світової війни багато наших людей покинуло нашу місцевість, перуваючи дико, чи ніхто з них не міг жити. Тепер життя ожило, бо є свіжі сили. Нові імігранти беруться до співу і вистав, організують споживчу кооперативу та вечірню школу для дітей. Тільки дехто з старих імігрантів дивиться не дуже добрим оком на нових. Але правда по боці нових, що беруться до народної праці, дають вистави, збирають пожертви на народні потреби і адуть за просвіту, бо це були завдання наших славних та ідейних поперів в Америці й нашого УНСОУ, який нас усіх раз-у-раз до цього зивав. Ми були тут безсилі. Не могли витримати саваннічки, школи, і наші діти пропадали. Чи не так? Чи кождо з ними розговоритись українською мовою? Тому тепер всі ми повинні разом стати до спільної праці і рятувати те, що це дасться рятувати. Так повинні робити розумні люди і так ми будемо робити для власного добра і на славу нашого славного українського імені.

Степан Юркевич

МАШИНКУ брати кров з людини для лікування волик у Корей внашій підприпадній Америке Оптималь Компані, й використують американський Червоний Хрест. Над її високим професійним довгі роки у університеті Гарвард. Кров пливє з жил людини просто до посудини, яка має бути перехована у відповідний місці.

НАЙЛУЧШУ

Українську або американську машинку до писання

Найкраще, і найдешевше зараз можете набути в СУРМІ.

Пішіть по інформації.

SURMA

11 East, 7th St. New York 3, N. Y.

NEW YORK AND NEW JERSEY АСЕКУРАЦІЯ

Домів, склепів і убрання від огня; біжутерії, кожухів (furs), фотографічних апаратів та убрання від крадіжкі; вікон в склепах від розбиття як також від всяких випадків в склепах і на хідниках перед склепами; автомобілів від огня, випадків та крадіжкі. Також асекуруємо від всяких нещасних випадків та хворіб.

Ласкаві зголошення в справі всякого роду асекурації та продажі і купна домів, приймаємо в нотаріальний Бюрі Стефана Ковбаснюка.

ANTHONY SHUMEYKO

Insurance Broker

277 E. 10th Street (коло Евні А) New York 3, N. Y.

ПОПУЛЯРНА БІБЛІОТЕКА В-ВА "КИЇВ"

Хто хоче читати дуже цікаву воєнно-шпигунську повість

Б. ПОЛЯНИЧА

про польського генерала Свєрчевського, що дістав присуд смерті і був убитий Українською Повстанською Армією хай подасть свою адресу до В-ва "КИЇВ".

Повість буде появлятися двоквартальними зшитками по 32 ст. що два тижні. Всіх зшитків буде 8, разом 256 сторін.

Ціна кожного зшитка 35 п., а в передплаті 25 п. Передплата на 8 зшитків \$2.25 разом з поштовою оплатою.

KYIW, 859 North Franklin Street, Philadelphia 23, Pa.

КОМУНІСТИ ПОСТАВЛЕНІ ЛІД СУД У КАЛІФОРНІ

Під Суд Анджелес. — Дванадцять каліфорнійських комуністів, яких федеральна влада арештувала за агітацію для змови у підготові до насильного повалення американського уряду, поставлені в стан обвинувачення федеральною слідчою судейською лавою. За винятком Вільяма Шнайдермана, якого арештували в Нью Йорку, всі інші провідні комуністи, числом 11, заарештовані в Лос Анджелес або Сан Франсіско. Суддя підписав поруку за деяких комуністів з 50,000 на 75,000. Шнайдерман має скласти \$100,000 поруку.

"YOU'RE BOTH MISTAKEN. BUT WHAT DO YOU WANT? TARZAN DEMANDED. 'THAT YOU GO WITH LETHA,' SAID SERRIF. 'VERY WELL,' TARZAN AGREED."

"MAKE NO SIGN OR DO NOT SPEAK TO ANYONE, WARRICK," SERRIF WARNED SOFTLY, "IF YOU WISH TO LIVE THROUGH THE DAY!"

"Ми обоє помилились. Але що ви хочете?" запитав Тарзан. — "Щоб ви йшли з Летою", сказав Серріф.

"Не робіть знаків і не говоріть до когонебудь, Воріку", попередив м'яко Серріф, "якщо ви хочете вижити день!"

"Ми заберемо Вас до одного друга, Роберте", цокотіла дівчина, "який хоче вас бачити!"

НОВІ ІМІГРАНТИ

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем "Дженерал Тейлор" до Нью Йорку 6-го серпня:

Гузар Марія; Кішак Параска, Петро; Мартиненко Юстина, Лідія; Пончю Онуфрій, Кароліна, Микола; Рабуха Михайло; Шкурелі Іван; Сушко Михайло, Ірина, Ірина-Марія, Іван, Михайло; Дешко Маргарета; Дешко Валентина; Калита Михайло, Каліна, Петро, Марія; Якимович Василь.

ЗМІНА ДАТИ ПРИЗДУ КОРАБЛЯ ЗІ СКАТІЛЬЦЯМИ

Нью Йорк. — Корабель зі скатильцями, Генерал Ві. Стюарт, прибуває в п'ятницю 3 серпня в год. 9 ранку до причалу Вест 21 вул., а не в неділю 5 серпня, як це раніше повідомляли. Наступний транспорт Діпі, корабель Ген. Г. Тейлор буде в понеділок 6 серпня. Він причалить теж до Вест 21 вул.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ВІЛКО-БЕРІ, ПА. — Бр. св. Івана Христителя, від 23, повідомляє своїх членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 5 серпня, зараз по Сл. Вокій, в парадильний салі. Просіть членів прийти на ці збори. Є важні справи до погодження. — Уряд.

ЗМІНУ АДРЕСИ ПОДАЄ АДВОКАТ

WILLIAM KUZMA

23 Norman Road, Newark 6, N. J. Телефон: ESsex 2-6636.

ПЛАСТИНКИ — РЕКОРДИ

НАЙВІЛЬШИЙ СКЛАД

HANUSEY MUSIC COMPANY

Market 7-3093. 724 Poplar St., Philadelphia 23, Pa.

Пішіть про безплатний каталог.

ШИОКАРТИ

ПРОДАЄМО НА ВСІ КОРАБЛІ

ГРОШІ посилаємо до всіх країн і виплачуємо на останній пошті.

АФІДЕВИТИ, петиції та інші потрібні документи на спровадження кривних і знайомих до Америки зі скатильцями та інших країн.

ПРОДАЄМО домів та всякого роду бізнесу. У всіх справах звертайтеся до звісного

НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА.

S. KOWBASNIUK

277 EAST 10th St., (Near Ave. A.) NEW YORK 3, N. Y.

УВАГА!

Велика випродаж!

Солом'яні капелюхи — \$.97

Імпортна (найліпша) паліампа — \$2.75

(попередня ціна \$5.00, \$6.00 і т. д.)

Капелюхи з банг'оралі (іх можна мити) — \$1.50

як рівнож легкі літні

ФІЛЬЦОВІ капелюхи по приступних цінах.

Відновляємо куплені у нас капелюхи.

ПРОДАЄМО ШОВКОВІ КРАВАТИ, ПАСИ І ШЕЛКИ.

(Говоримо по українськи)

DUNLEY HAT SHOP

14 SAINT MARK'S PLACE, NEW YORK CITY

(Між 2-ою і 3-ою Евніо.) — Телефон: GR 5-3733.

Відкрито в п'ятницю до 9-ої, в суботу до 10-ої год. вечорі.

ТАРЗАН, ч. 2645. Прискорений марш.

"YOU'RE BOTH MISTAKEN. BUT WHAT DO YOU WANT? TARZAN DEMANDED. 'THAT YOU GO WITH LETHA,' SAID SERRIF. 'VERY WELL,' TARZAN AGREED."

"MAKE NO SIGN OR DO NOT SPEAK TO ANYONE, WARRICK," SERRIF WARNED SOFTLY, "IF YOU WISH TO LIVE THROUGH THE DAY!"

"Ми обоє помилились. Але що ви хочете?" запитав Тарзан. — "Щоб ви йшли з Летою", сказав Серріф.

"Не робіть знаків і не говоріть до когонебудь, Воріку", попередив м'яко Серріф, "якщо ви хочете вижити день!"

"Ми заберемо Вас до одного друга, Роберте", цокотіла дівчина, "який хоче вас бачити!"

"YOU'RE BOTH MISTAKEN. BUT WHAT DO YOU WANT? TARZAN DEMANDED. 'THAT YOU GO WITH LETHA,' SAID SERRIF. 'VERY WELL,' TARZAN AGREED."

"MAKE NO SIGN OR DO NOT SPEAK TO ANYONE, WARRICK," SERRIF WARNED SOFTLY, "IF YOU WISH TO LIVE THROUGH THE DAY!"

"Ми обоє помилились. Але що ви хочете?" запитав Тарзан. — "Щоб ви йшли з Летою", сказав Серріф.

"Не робіть знаків і не говоріть до когонебудь, Воріку", попередив м'яко Серріф, "якщо ви хочете вижити день!"

"Ми заберемо Вас до одного друга, Роберте", цокотіла дівчина, "який хоче вас бачити!"

"YOU'RE BOTH MISTAKEN. BUT WHAT DO YOU WANT? TARZAN DEMANDED. 'THAT YOU GO WITH LETHA,' SAID SERRIF. 'VERY WELL,' TARZAN AGREED."

"MAKE NO SIGN OR DO NOT SPEAK TO ANYONE, WARRICK," SERRIF WARNED SOFTLY, "IF YOU WISH TO LIVE THROUGH THE DAY!"

"Ми обоє помилились. Але що ви хочете?" запитав Тарзан. — "Щоб ви йшли з Летою", сказав Серріф.

"Не робіть знаків і не говоріть до когонебудь, Воріку", попередив м'яко Серріф, "якщо ви хочете вижити день!"

"Ми заберемо Вас до одного друга, Роберте", цокотіла дівчина, "який хоче вас бачити!"

В БОЛГАРІЇ „ВИЧИЩЕНО” 4 МІНІСТРІВ І 4 ГЕНЕРАЛІВ

Париж. — Большевицька лихоманка чистки високих політичних і військових діячів у сателітських країнах, про яку від деякого часу повідомляється постійно з Чехословаччини, Польщі, Мадярщини і Румунії, охопила теж Болгарію. В останньому насліді провірені повідомлення, що жертвою тої чистки в Болгарії стало вже чотирьох міністрів і чотирьох генералів. Між „вичищеними” знаходяться: асистент міністра закордонних справ Живко Живков, міністер хліборобства і умовий член Політбюра Тітко Чернокілев, міністер закордонної торгівлі Дімітров, попередній міністер внутрішніх справ і опісля міністер прохарчування Руссі Хрістов та чотирьох генералів: ген. Славчо Тренський, ген. Гічо Знепольський, ген. Добри

Терпешев та ген. Томов. Деяких з них розстріляно разом з „меншими рибами”, а доля інших невідома. Усі ці тепер зліквідовані галлі видатну ролю у встановленні комуніст